

Για το γάμο ομόφυλων ζευγαριών

Αγώνας ενάντια στις διακρίσεις και την περιθωριοποίηση

Οι διακρίσεις και η περιθωριοποίηση των ομόφυλων ζευγαριών και γενικά των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων γεννιέται από το καθεστώς της φτώχειας, της καταπίεσης, των έμφυλων ανισοτήτων και των ταξικών διακρίσεων που κάνουν τη ζωή για κάθε λαϊκή οικογένεια και τις σχέσεις μέσα σε αυτή μια πραγματική δοκιμασία. Συμβαδίζουν με την αναζωπύρωση των σεξιστικών και ρατσιστικών συμπεριφορών, όπως δείχνουν οι παρενοχλήσεις, οι βιασμοί και οι γυναικοκτονίες. Δεν αποτελούν καμία «παράδοση», δεν αποτελούν υπεράσπιση κάποιας «φυσικής τάξης των πραγμάτων», ούτε υπερασπίζονται τα δικαιώματα των οικογενειών και των παιδιών, όπως προβάλλουν οι αστικές δυνάμεις. Είναι μια αναχρονιστική κληρονομιά σε βάρος των δικαιωμάτων και των ελευθεριών.

Η νομοθετική πρωτοβουλία της ΝΔ για την αναγνώριση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών, είναι κυρίως ενταγμένη στην ευρύτερη αστική πολιτική και την πολιτική της Ε.Ε. για την αναγνώριση ορισμένων «ατομικών δικαιωμάτων», που στις περισσότερες περιπτώσεις έχουν ήδη κατοχυρωθεί στη ζωή από τους αγώνες και την πάλη του λαϊκού και φεμινιστικού κινήματος, την ίδια ακριβώς στιγμή που συντρίβονται τα κοινωνικά δικαιώματα και αναιρείται κάθε δυνατότητα πρακτικής υλοποίησης ακόμα και των δικαιωμάτων που υποτίθεται ότι κατοχυρώνουν για τους ανθρώπους της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Την ώρα που **κάθε μορφής οικογένειας που ανήκει στη κοινωνική πλειονότητα δοκιμάζεται σκληρά από την αντιλαϊκή πολιτική της Ν.Δ., η οποία διαλύει δημόσιες κοινωνικές υποδομές, τη δημόσια παιδεία και υγεία και έχει γονατίσει τα νοικοκυριά με την ακρίβεια, πάει πολύ να εμφανίζεται σαν «υπέρμαχος της προόδου και της ισότητας» στην υπόθεση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών.**

Κάθε είδους ζευγάρι, και άρα και τα ομόφυλα ζευγάρια έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τον τρόπο της συμβίωσής τους και το είδος της νομικής κατοχύρωσης που επιθυμούν. Ούτε το κράτος, ούτε η εκκλησία, ούτε κανένας δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε αυτό. Το δικαίωμα των ομόφυλων ζευγαριών στον γάμο πρέπει να αποτελεί αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα και δεν μπορεί η αριστερά να στέκεται ενάντια του στο όνομα της αναχρονιστικότητας του θεσμού του γάμου γενικά.

Τα ομόφυλα ζευγάρια πρέπει να έχουν δικαίωμα στην τεκνοθεσία με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που έχουν και τα ετερόφυλα. Η αγάπη, η φροντίδα, η σταθερότητα που πρέπει να απολαμβάνει το παιδί δεν είναι θέμα φύλου, αλλά ποιότητας των δεσμών και της δέσμευσης, ανάμεσα στους γονείς (και την κοινωνία) από την μια και το παιδί από την άλλη.

Οι οικογενειακές σχέσεις έχουν ιστορικότητα, αλλάζουν με την μορφή εξέλιξης των κοινωνιών και το ζήτημα με τις κάθε φορά νέες σχέσεις είναι να αποκτούν ανώτερο περιεχόμενο συντροφικότητας, σεβασμού και αυτονομίας και όχι να αναπαράγονται οι οικονομικές, ταξικές ή άλλες εξαρτήσεις, οι σχέσεις ανισοτιμίας και εξουσίας έμφυλες και άλλες, η διαρκής ρευστότητα και η μοναχικότητα με την διάλυση κάθε κοινωνικού δεσμού, όπως επιδιώκει σήμερα ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός. Αποτελεί θράσος για την κυβέρνηση της Ν.Δ., που στέλνει τα παιδιά σε ένα σχολείο εξεταστικό κάτεργο, που τα

βγάξει από 14 χρονών στη δουλειά και την εκμετάλλευση (μέσω της «μαθητείας»), να κόπτεται για τα «δικαιώματά τους». Αν η κυβέρνηση κόπτεται για την οικογένεια και την υπογεννητικότητα ας πάρει πίσω τις περικοπές στα δημόσια αγαθά, την ακρίβεια, τη λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις, ας χρηματοδοτήσει τις δομές υγείας και τα ασφαλιστικά ταμεία ώστε να μπορούν να υποστηριχτούν τα ζευγάρια που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και προβλήματα απόκτησης παιδιών.

Η προσπάθεια να συνδεθεί η αναγνώριση των δικαιωμάτων των ομόφυλων ζευγαριών με την «παρένθετη μητρότητα» είναι απαράδεκτη και στοχεύει στον αποπροσανατολισμό. Αποτελεί απύθμενη υποκρισία το να θυμάται η κυβέρνηση την παρένθετη κύηση (δεν υπάρχει στη πράξη παρένθετη μητρότητα αλλά μόνο κύηση), κραδαίνοντας απειλητικά τον φόβο της απόκτησης παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια, τη στιγμή που η παρένθετη κύηση είναι νόμος του ελληνικού κράτους από το 2002. Η παρένθετη κύηση, από μια στάση και πρακτική αλληλεγγύης και βοήθειας, μέσα σε οικογενειακά και στενά φιλικά περιβάλλοντα, έχει μετατραπεί, στο πλαίσιο του ήδη ψηφισμένου νόμου, αλλά και της εμπορευματοποίησης των πάντων και των νέων φαινομένων φτώχειας, **σε βιομηχανία «ενοικίασης» σωμάτων φτωχών γυναικών, ντόπιων και κυρίως μεταναστριών, από πλούσιες και ευκατάστατες οικογένειες.** Το πιο ανησυχητικό είναι ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις, μέσω του προχωρημένου σε διεθνές επίπεδο νεοφιλελεύθερου νομοθετικού πλαισίου για την παρένθετη κύηση, επιδίωξαν συνειδητά να δημιουργήσουν ρεύμα «αναπαραγωγικού τουρισμού» προς την Ελλάδα για την ενίσχυση του σχετικού επιχειρηματικού κέρδους.

Ο τρόπος που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος καπιταλισμός τη παρένθετη κύηση είναι μια ακόμη απόδειξη της εμπορευματοποίησης των πάντων και διαμόρφωσης νέων πεδίων ταξικής εκμετάλλευσης. Το σύστημα επιδιώκει, ιδιαίτερα στη σημερινή όλο και πιο αντιδραστική του φάση, να φτιάξει μια νέα αγορά του ανθρώπινου σώματος και αυτό δεν αφορά μόνο το trafficking η την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών, αλλά πλέον και τη «δυνατότητα» αγοραπωλησίας ανθρωπινών οργάνων (όπως διακηρύσσει ο νεοφιλελεύθερος ακροδεξιός Μιλέι στην Αργεντινή) ή κατά τον ίδιο τρόπο την «δυνατότητα» μιας γυναίκας να «ενοικιάζει» εννέα μήνες το σώμα της για κυοφορία. **Γι αυτό και η παρένθετη κύηση πρέπει να επιτρέπεται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, εντός του οικογενειακού και στενά φιλικού περιβάλλοντος με πλήρη και δωρεάν υποστήριξη από τις δομές υγείας και όχι με οικονομικά ανταλλάγματα φανερά ή κρυφά. Η παρένθετη κύηση μόνο σε μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, απαλλαγμένη από το καπιταλιστικό κέρδος, μπορεί να έχει ουσιαστική εφαρμογή.**

Η **ΝΔ** και το αστικό πολιτικό σύστημα προσπαθούν να συμβιβάσουν τον «ευρωπαϊσμό» και τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ με τον συντηρητισμό των σεξιστικών και ρατσιστικών αντιλήψεων, που είναι κεντρικό στοιχείο στις ιδέες τους και σφραγίζει μεγάλο μέρος της εκλογικής τους πελατείας. Για αυτό και ο Μητσοτάκης αφήνει «ελευθέρους» τους βουλευτές του να κάνουν ότι θέλουν έχοντας δεδομένη τη στήριξη ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ.

Οι σκοταδιστικές πλειοδοσίες της ακροδεξιάς και της εκκλησίας που θυμούνται να μιλήσουν μόνο για να κάνουν τον δεξιό ψάλτη στη **ΝΔ** με ρατσιστικά, σεξιστικά και οπισθοδρομικά κηρύγματα, δείχνουν σε πιο επικίνδυνο βαθμό είναι εχθρός των δικαιωμάτων και ελευθεριών όλων μας σε αυτήν την κοινωνία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Αριστερά έχοντας καταπατήσει με την κυβερνητική τους πολιτική και την συναινετική τους αντιπολίτευση τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των εργατικών λαϊκών στρωμάτων, βρήκαν τώρα την ευκαιρία να επιδείξουν προοδευτικότητα. Ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ, συντασσόμενος με τη **Ν.Δ.** πηγαίνει ακόμα πιο μακριά στην πλήρη κυριαρχία της αγοράς ζητώντας δια του πολύ «ευκατάστατου» προέδρου του όχι μόνο την δυνατότητα να «αγοράσει» «παρένθετη κύηση» αλλά και να καθορίσει και το φύλο των παιδιών, σε μια άθλια αναπαραγωγή των πιο συντηρητικών στερεότυπων, ανοίγοντας επικίνδυνους δρόμους ακόμα και σε «ευγονικές αντιλήψεις».

Η στάση του ΚΚΕ στο συγκεκριμένο ζήτημα είναι βαθιά λαθεμένη. Η υποστήριξη στοιχειωδών

ατομικών κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων δεν χωράει «ναι μεν αλλά» για τη σύγχρονη κομμουνιστική αριστερά. Παλεύονται στο σήμερα και μέχρι την οριστική τους δικαίωση και ολοκλήρωση στη κομμουνιστική κοινωνία του αύριο. Δέσμιο της υπεράσπισης του πισωγυρίσματος των μεγάλων επαναστατικών κατακτήσεων του Οκτώβρη στα ζητήματα αυτά, με κριτήριο το «χάιδεμα» συντηρητικών αντανakλαστικών στην ελληνική κοινωνία σε αυτό και σε άλλα ζητήματα θέματα (όπως ο αστικός πατριωτισμός) με γνώμονα την εκλογική του καταγραφή, **«πετάει τη μπάλα στην εξέδρα» και αντικειμενικά συντάσσεται τελικά με το συντηρητικό μπλοκ.**

Πάλη κατά του «δικαιωματισμού» σημαίνει πάλη ενάντια στην απόσπαση των ατομικών ή συλλογικών δικαιωμάτων, που συντρίβει ο καπιταλισμός, από τις κοινωνικές προϋποθέσεις της υλοποίησής του και όχι την άρνηση και την αναίρεσή τους στην πράξη στο όνομα του... «κομμουνισμού».

Παλεύουμε για την κατάργηση -σε κάθε διάσταση, πολιτική, οικονομική, εργασιακή, αλλά και στο επίπεδο των καθημερινών πρακτικών- κάθε διάκρισης ή ανισότητας που σχετίζεται με το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Διεκδικούμε ισότιμη αναγνώριση όλων των μορφών οικογένειας πέραν της κυρίαρχης ετερόφυλης και ισότιμα δικαιώματα στην τεκνοθεσία και σε κάθε άλλη πλευρά.

Τα μέτρα που αναγνωρίζουν τα δικαιώματα της ομόφυλης οικογένειας δεν χαρίστηκαν, αλλά ήρθαν σαν αποτέλεσμα αγώνων και της κατακραυγής για τις διακρίσεις, τη βία και τις σεξιστικές και ρατσιστικές κραυγές μίσους. Στο δημόσιο διάλογο πρέπει να τοποθετηθούν τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας που μέχρι τώρα δεν τους δίνεται η δυνατότητα να μιλήσουν για τα θέματα που τους αφορούν.

Η πάλη για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, χωρίς διακρίσεις, μια κοινωνία καθολικής απελευθέρωσης συνεχίζεται. Μόνο η αντικαπιταλιστική επαναστατική πάλη και η σύγχρονη κομμουνιστική αριστερά μπορεί να φέρει στο προσκήνιο έναν τέτοιο κόσμο.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Ιανουάριος 2024